

[Vilhelm Rasmussen.]

Tyskland er 2 681 m, over 2½ km. Vort, der ikke er 1 km, har kostet en halv Million Kroner.

Man kan se, at der skal være meget store Penge til Raadighed at investere i denne Sag. Men jeg erkender, at hvis man var sikker paa eller da blot nogenlunde vis paa, at der fandtes dette og andre værdifulde Stoffer i saadan Mængde i Danmarks Undergrund, at det var rentabelt at bryde dem, vilde det ogsaa være naturligt, at den danske Stat investerede Kapital, og det har glædet mig, at Det konservative Folkeparti er blevet saa ivrigt for Statsdrift, at det i denne Sag ikke alene ønsker, at Staten skal undersøge og risikere en stor Kapital, men under Forudsætning af, at man finder noget, at Staten saa naturligvis skal fortsætte med Statsdrift.

Men jeg maa dog oplyse om, at den danske geologiske Videnskab ikke hidtil med stor Styrke er gaaet ind for dette. I Ussings fortrinlige Bog „Danmarks Geologi“, som desværre har været udsolgt i over 15 Aar, og som Danmarks geologiske Undersøgelse, til Trods for at Rigsdagen for flere Aar siden har bevilget Midler til en ny Udgave, ikke arbejder paa at faa frem i en ny Udgave — i denne Bog hedder det, at Værdier i Undergrunden kun har videnskabelig Interesse. Det kan efter Ussings og hans Medudgiver Doktor Harders Mening her kun dreje sig om to Ting: fersk Vand og Kul, og saa siger han, at det Vand, der kan komme op, for det første bliver alt for dyrt, og at det dernæst bliver alt for varmt og for det tredie sandsynligvis ikke fersk, men salt. Og hvad Kullene angaar, siger han, at de ligger alt for dybt, til at det vil kunne betale sig.

Nu kunde man imidlertid meget godt tænke sig, at vore Geologer i en saa lang Aarrække var kommet til en anden Anskuelse. Men det kan ikke være Tilfældet. Hvis nemlig Danmarks geologiske Undersøgelse nu mente, at det var knippelsikkert, at der er store Værdier i Danmarks Undergrund, saa vilde den ikke smøle saa uanstændigt med en ny Udgave af „Danmarks Geologi“, for det vilde jo være en Sensation af den anden Verden, om der dør i en ny Udgave var et Kapitel om de fænomenale Værdier i Danmarks Undergrund. Mit ædelt Argument er dette, at Docent Rosenkrantz, der i Øjeblikket er Docent i Geologi paa Polyteknisk Lærestalt, har skrevet en Bog om Danmarks Geologi, hvis sidste mig bekendte Udgave er af 1933, og

den har ikke et Ord om Værdier i Danmarks Undergrund.

Man kunde saa sige: Ja, men hvordan saa med den tidligere Direktør for Danmarks geologiske Undersøgelse, Dr. Victor Madsen? Han er primus motor i denne Sag. Han begyndte at skrive og tale i 1930, men med hvilken Virkning i Offentligheden? Han har oplyst mig om, at han fra 1930, til jeg fik hans Underretning, har holdt et Antal Foredrag og skrevet et Antal Artikler, som er over 60, uden at det kan siges, at det i noget som helst Partis Dagblad har ført til, at nogen tør driste sig til at paastaa, at der er en Knippelsikkerhed for, at der er Værdier i Danmarks Undergrund, som det vil være rentabelt at forsøge paa at faa op, og han selv tør ikke sige, at han har mere end et Haab om, at det kan lade sig gøre.

Jeg maa derfor sige, at jeg kunde tænke mig, at Det konservative Folkepartis finansielle Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som ved saa mange Lejligheder her veltalende taler om Sparsommelighed i Statshusholdningen, var en lille Kende betænkelig ved, at det er hans sparsommelige Parti, som nu gaar ind for en Investering af saadanne Summer — og paa hvilke Vilkaar! Ja, som Forslaget er formet, siger det jo ikke, at Staten skal overtage det hele. Forslaget gaar kun ud paa, at Staten ganske gratis skal give sig til at foretage en kostbar, omfattende Undersøgelse til Støtte for det amerikanske Selskab, som har Statens Tilsgagn om, at det maa undersøge og eventuelt indvinde, hvad der er af Værdier i Danmarks Undergrund. Det er Konsekvensen, hvis Forslaget vedtages. Er det ikke Tilfældet, saa maa jeg mangle Evne til at bedømme et Forslags juridiske Rækkevidde, men saadan maa jeg mene at Sagen ligger.

Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er interessant, baade at de Konservative er saa flotte med Moneten — men i Forslaget er der jo ingen Penge —, og at de er saa ivrige for i denne Sag at faa indført Statsdrift, for det bliver jo det endelige Resultat, hvis Lovforslaget gennemføres efter Forslagsstillernes og den ærede Ordførers Hensigt. Men saa har jeg vel Lov til deraf at drage den Slutning, at naar Det konservative Folkeparti over for andre Spørgsmaal agiterer saa voldsomt mod Statens Indgreb og Statens Virksomhed, skal det ikke tages alt for højtideligt, da Staten jo aabenbart i denne Sag ikke skræmmer Det konservative Folkeparti.

Det er derfor ogsaa efter min Mening med god Grund, at den ærede Ordfører i